

ÖLÜ TOPRAĞI NE ZAMAN KALKACAK?

Aydınlık Gazetesi, 17 Nisan 2012

Yıldırım Koç

İşçi sınıfı hareketinin kendiliğinden yükseldiği dönemler vardır. Bazen de siz ne kadar uğraşsanız uğraşın, kitleler harekete geçmez.

Mao'nun Lin Piao'ya yazdığı 5 Ocak 1930 tarihli mektup, bir makale olarak çok ünlüdür. Bu makale, Türkçe'de "Bir Kıvılcım Biz Bozkırı Tutuşturur" diye yaygınlaştı. İngilizcesinin tam çevirisi şöyle: "Tek Bir Kıvılcım Bir Çayırılık Yangını Başlatabilir".

İşçi sınıfı hareketinin gerilediği dönemlerde, kıvılcımların etkisi çok sınırlıdır. Kıvılcımla çayırılığı kurutamazsınız. Ancak eğer çayırılık kurumuşsa, bir kıvılcım bir yangın başlatabilir.

Sınıf mücadelesinde şartların uygunluğu son derece önemlidir. Koşullar olgunlaşmışsa, bu mücadeleye önderlik edebilen kıvılcımlar, toplumsal dönüşümleri gerçekleştirebilir.

Bu söylenenlerden, "oturup bekleyelim; şartlar olgunlaşınca gereğini yaparız" gibi saçma sonuçlar çıkarılmamalı. Vurgulanan nokta, vatanın ve emeğin kurtuluşu mücadelesinde nesnel koşulların gözardı edilmemesi, şartların olgunlaşmadığı durumlarda büyük beklentiler gerçekleşmediğinde hayalkırıklığının yaşanmamasıdır.

Türkiye işçi sınıfının üzerinde epeyce bir süredir ölü toprağı serpilmişti.

AKP iktidarı, yakın zamana kadar, işçilerin, memurların, emeklilerin gerçek gelirlerinde önemli bir düşme olmamasını sağladı. Tüketici kredilerini ve kredi kartlarını kullanarak, gelecekte elde edecekleri geliri bugünden harcamalarını sağlayarak, yaşam standartlarını yükseltti. Ev sahibi olan, binek arabası satın alan emekçilerin sayısı arttı. Özelleştirilen sağlık hizmetleri ve üniversite eğitiminde öğrenci sayısının artırılması, insanlarda yeni hayaller yarattı. Sadaka toplumu da insanları kullaştırdı.

Bu şartlar devam edebilseydi, işçi sınıfı hareketinin yükselmesi mümkün olamazdı.

Ancak AKP'nin elinde Arap şeyhlerinin sahip olduğu petrol gelirleri yok.

AKP, bunları Türkiye'nin üretken kapasitesini artırarak sağlamadı. Devletin varı yoğu satıldı; borçlar arttı. Bedelli askerlikten beklenen gelir de elde edilemedi. Şimdi satma sırası ormanlara geldi. Artık deniz tükendi.

Tüketici kredileri ve kredi kartları, çayırılığı hızla kurutuyor. Bir dönem insanların satınalma gücünü geçici olarak artıran bu araçlar, emekçilerin tekeli burjuvazi tarafından sömürülmesinin yeni araçlarına dönüştü. Sistem tıkanıyor. Sağlık hizmetleri ve eğitimde de balonlar patladı.

Türk Lirasını aşırı değerli tutarak enflasyonu dizginleme politikası, işçi sınıfını sessizleştirmede bir araç olarak kullanılmıştı. Ancak bunda da deniz bitti. Türkiye ekonomisi 2001 yılında 3,8 milyar Dolar cari fazla vermişken, 2003 yılında 7,5 milyar Dolar cari açık doğdu. 2011 yılındaki cari açık ise 77,2 milyar Dolar.

Hükümet ya aşırı değerli TL politikasını sürdürerek, giderek büyüyen cari açık için gereksinim duyduğu kaynakları sağlayacak; ya da TL'nin fiyatı gerçek değerine inecek; bir ABD Doları yaklaşık 3,5 TL olacak. O zaman da Türkiye'de enflasyon patlayacak; çayırılık kuruyacak; rehavet içinde gününü geçiren işçilerin ve memurların, gerçek gelirlerini koruyabilmek için mücadeleden başka yolları kalmayacak.

Kapitalizmin üçüncü küresel krizi ise bu süreci daha da derinleştirecek.

İşçi sınıfımızın üzerinde yıllardır bir ölü toprağı vardı.

Ancak çayırılık kuruyor; 2012'de daha da hızlı bir biçimde kuruyacak.

Kitlelerin içindeyseniz; önderlik etme imkanı doğuyor.

Yaşanan koşullarda, işçi sınıfının üzerine ölü toprağının serpilmiş olması normaldi.

Günümüzde ise kıvılcımların bozkırları tutuşturabilmesinin koşulları olgunlaşıyor.